

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
2018 – 2019

Μήνας Σεπτέμβριος

Κυριακή 2 Σεπτεμβρίου 2018

14η Κυριακή Ματθαίου.

Ματθ. 22, 2 – 14.

«...πῶς εἰσῆλθες ὡδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;» (*Ματθ. 22, 12*),

Σήμερα δ Κύριος και Μέγας Διδάσκαλος
 έρχεται νά ἀνατρέψει τίς ἀπόψεις τῶν περισσοτέρων
 γιά τόν Παράδεισο και τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.
 Οἱ πιό πολλοί πιστεύουν πώς δ Παράδεισος εἶναι
 μία ώραία κατάσταση χαρᾶς και ἀπέραντης
 εύτυχίας και ὅλοι θεωροῦν πώς εἶναι ἔνας πανέ-
 μορφος κῆπος μέ λουλούδια και συντριβάνια, στόν
 δποῖο ὅσοι κατοικήσουν θά ζοῦν ἀμέριμνα και χαλα-
 ρά και θ' ἀπολαμβάνουν τά φροῦτα και ὅλα τά

δῶρα πού θά τούς παρέχονται ἀφθονα καὶ ἀδιάκοπα.

Ἐντοῦτοις δὲ Ἰησοῦς ἔρχεται σήμερα νά ἀνατρέψει τίς ἀπόψεις αὐτές. Ὁ Παράδεισος δέν εἶναι κατάσταση, διότι αὐτό πρεσβεύουν οἱ βουδιστές. Ὁ Παράδεισος δέν εἶναι μέρος, διότι κάτι τέτοιο πιστεύουν οἱ μουσουλμάνοι. "Ολ' αὐτά εἶναι πολύ φτηνά, γιά νά ἀποτελοῦν τή σωτηρία μας. Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν εἶναι σχέση. Εἶναι μία ζωντανή γαμήλια σχέση μέ τό Νυμφίο τῆς ψυχῆς μας, τό Σωτήρα καί Λυτρωτή μας Χριστό. Εἶναι μία σχέση δλοκληρωτική καί ἀτελείωτη, στήν δποία δ ἄνθρωπος χαρίζει στό Θεό τήν ὑπαρξή του καί δ Χριστός δίνει στόν ἄνθρωπο τό Σῶμα, τό Αἷμα Του καί τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τῆς χάριτός Του, ἡ σπουδαιότερη ἀπό τίς δποῖες εἶναι ἡ ἀπέραντη ἀγάπη Του. Σ' αὐτή τή σχέση δέ χάνει τίποτε, δ ἄνθρωπος ὅμως κερδίζει τά πάντα.

Αὕτη ἡ σχέση κτίζεται μέσα στό μεγάλο γαμήλιο γλέντι, τά μυστήρια δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία λοιπόν εἶναι δ Παράδεισός μας καί τά μυστήριά της, μάλιστα δέ τό μυστήριο τῆς Θείας Εύ-

χαριστίας, ἀποτελοῦν πρόγευση, «ἀρραβώνα μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας». Ὁ πιστός πού ἐπιθυμεῖ τή λύτρωσή του ἐνώνεται σέ κάθε Θεία Λειτουργία μέ τόν ἀγαπημένο Του Χριστό μέσα στό δεῖπνο τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως καὶ παραδίδεται σ' Ἐκεῖνον πού τόσο πόθησε ἡ ψυχή του.

“Ολοι ὅμως ὅσοι προσέρχονται σ’ αὐτό τό γαμήλιο δεῖπνο δέν εἶναι κατάλληλα προετοιμασμένοι γιά τήν ἔνωσή τους μέ τό Νυμφίο. Αὐτή τήν ἀγωνία ἐκφράζει σήμερα ὁ Ἰησοῦς μέ τήν παραβολή πού μᾶς εἶπε. Ἄλλοι δέν ἔρχονται στήν Εὐχαριστία, προφασιζόμενοι γελοῖες δικαιολογίες. Ἄλλοι ἀπέχουν, ἐπειδή ἀπλῶς δέν ἀγαποῦν τό Χριστό. Ἐκεῖνοι βεβαίως πού εἶναι πιό οἰκτροί, εἶναι ὅσοι ἔρχονται μέν, ἀλλά χωρίς νά ξέρουν ποῦ βρίσκονται, τί κάνουν καὶ γιατί ἦλθαν. Γιά τούς τελευταίους αὐτούς ὁ Κύριος λέγει τό: «πῶς εἰσῆλθες ὥδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;». Ποιός πηγαίνει σ’ ἔνα γάμο μέ τά κουρέλια τῆς καθημερινότητάς του; Ποιός παρακάθεται σ’ ἔνα ἐπίσημο δεῖπνο μέ τά βρώμικα καὶ ἴδρωμένα ροῦχα τοῦ βιοπορισμοῦ του; Μόνον ὅποιος εἶναι ἀνόητος ἢ ἀναιδής μπορεῖ νά κάνει κάτι τέτοιο. Ἄν

σκεφτοῦμε Ποιός μᾶς προσκαλεῖ καὶ ποῦ μᾶς προσκαλεῖ, θά φροντίσουμε νά περιποιηθοῦμε ὅσο γίνεται καλύτερα τόν ἑαυτό μας, γιά νά τιμήσουμε τήν πρόσκλησή Του καί νά εἴμαστε ἔτοιμοι κατάλληλα γιά τή μεγάλη μας ἔνωση μαζί Του.

Ποιά ροῦχα εἶναι ἀπαραίτητα γιά τό δεῖπνο τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν; Ποιά ροῦχα πρέπει νά φορέσουμε, γιά νά μήν ἀκούσουμε τό: «πῶς εἰσῆλθες ὥδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;». Τό πρῶτο ροῦχο πού μᾶς κάνει κατάλληλους τοῦ Νυμφίου εἶναι τό πολύτιμο ἔνδυμα τῆς μετάνοιας. Εἶναι δύσκολο νά ραφτεῖ αὐτό τό ροῦχο, θέλει προσπάθεια, ταπείνωση καί πολύ ἀγώνα. Ὁποιος ράβει τό ροῦχο τῆς μετάνοιας τρυπιέται ἀμέτρητες φορές ἀπό τίς βελόνες τοῦ πειρασμοῦ καί τῶν πτώσεων. Ὁποιος ὅμως καταφέρει, ἔστω καί λίγο, νά προβάρει αὐτό τό ἔνδυμα δέν τό ξαναβγάζει ἀπό πάνω του, διότι αὐτό εἶναι τό πιό πολύτιμο ἀπ' ὅσα φόρεσε στή ζωή του. Τό ἀτελιέ στό ὅποιο ράβεται αὐτό τό ἔνδυμα τῆς μετάνοιας εἶναι τό ἐξομολογητήριο καί ὁ ράπτης πού τό ὀλοκληρώνει εἶναι ὁ πνευματικός, ὁ ὅποιος ξέρει νά

έφαρμόζει αύτό τό ροῦχο στόν καθένα προσωπικά και ὅμορφα.

Τό κόσμημα μέ τό δποῖο θά στολίσουμε τό ροῦχο τῆς μετάνοιας εἶναι ἡ πρακτική ἀγάπη, δηλαδή ἡ ἐλεημοσύνη. Ἡ ἐλεημοσύνη ἔχει καρφωμένα στό χρυσό σῶμα της τά λαμπερά πετράδια τῆς φιλοτιμίας και τῆς ἐλευθερίας. Τῆς φιλοτιμίας, πού μᾶς κάνει νά συμμεριζόμαστε τίς ἀνάγκες τοῦ ἄλλου, και τῆς ἐλευθερίας, πού μᾶς ἀπεγκλωβίζει ἀπό τά δεσμά τῶν ὑλικῶν πραγμάτων, γιά νά ἀνταποκριθοῦμε θετικά σ' αὐτές τίς ἀνάγκες. Τό κόσμημα τῆς ἐλεημοσύνης μποροῦμε νά τό κάνουμε τόσο λαμπερό, ὥστε νά φτάσουμε στό σημεῖο αὐτό ἀπό μόνο του νά κλέψει τίς ἐντυπώσεις και τήν προσοχή τοῦ Μεγάλου Νυμφίου.

Τό ἄρωμα τώρα μέ τό δποῖο θά γαρνίρουμε τήν ἐμφάνισή μας στό γαμήλιο δεῖπνο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἶναι τό ἄρωμα τῆς προσευχῆς. Αύτό τό ἄρωμα, ὅταν τό φορέσει ὁ πιστός, προσπαθεῖ συνεχῶς νά τό ἀνανεώνει, γιά νά μή χάσει τήν ἔνταση τῆς εὐωδίας του. Τό μύρο τῆς προσευχῆς εἶναι ἡ βάση γιά δλόκληρο τόν πνευματικό ἀγώνα